

[Hartvig Frisch.]

mig meget i det, der er fremført som udmærket Forsvar for Aktionærernes Udbytte. Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Victor Larsen gjorde det varmt og med god Samvittighed. Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen gjorde det noget køligere, og jeg tror ogsaa, at enhver, der har hørt hans Fremstilling, ikke heraf vil faa det Indtryk, at det har hans Hjerte. Jeg tror, at selv om det er et ringe Spørgsmaal, som jeg ogsaa fremhævede i mine Bemærkninger, er det ikke uvæsentligt, hvilken Politik der føres her, hvor det drejer sig om Omraader, hvor det offentlige er nødt til at gribe ind over for store Erhvervsforetagender. Da er det nemlig temmelig afgørende, hvilket Sigte man tager, om den største Interesse er den, der vender imod Samfundet, eller den, der vender imod de private Interesser, der her er engageret, og det er her, det er en Overraskelse — naar man tilmed ved, at den højtærede Handelsminister, som han ogsaa sagde, fra denne Talerstol, ikke betragter dette Spørgsmaal som et Kabinetsspørgsmaal —, at de Radikale har truffet denne Afgørelse, som altsaa ikke er truffet ud fra storpolitiske Hensyn. Det er en Overraskelse, at de Radikale har taget dette Standpunkt over for en Ordning, hvis hele Præg de selv har godkendt i den Periode, de var med til at danne Ministerium sammen med Socialdemokraterne.

Victor Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at vi egentlig ikke er uenige i den Betragtning, at der meget vel kan komme svagere Aar for Sukkerroedyrkingen her i Danmark, men jeg vil gerne i denne Forbindelse tilføje, at jeg haaber, at man saa vil erindre, hvorledes Forholdene var under Krigen, hvilken Lykke det da var for Danmark at have en god Sukkerproduktion, og ogsaa vil erindre de Priser, Befolkningen fik sit Sukker til, de Priser, som det var muligt at holde derved, at man kunde udføre saa store Mængder Sukker, at man alligevel fik 325 Mill. Kr. i en Sukkerpulje.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger med Hensyn til Loven for det kommende Aar, at han ikke har ændret sit Syn fra sin Tale under Lovforslagets første Behandling. Det glæder mig naturligvis, men jeg vilde unægtelig sætte Pris paa, om det ærede Medlem saa tog Konsekvensen heraf. Konsekvensen af det ærede Medlems Tale om disse Ting ved første Behandling var, at man herhjemme burde kunne stole paa, at ogsaa det Sukker, der frembragtes

ved Hjælp af denne Lov, ud over hvad der gaar til Befolkningens Forsyning, altsaa det Sukker, der kunde blive tilovers til Eksport, vilde kunne betales med gode Priser, og derfor forstaar jeg ikke, at man modsætter sig, at vi ved Ændringsforslag her forsøger at forbedre det oprindelige Forslag, saaledes at man kalder paa mere Sukker (*Hartvig Frisch*: Der kunde være en Risiko!) . . . Det ærede Medlem maa ikke blive vred over, at jeg er glad for det ærede Medlems Syn og trækker det videre. Nej, man er netop fuldkommen klar over, at det kan blive vanskeligt at holde de store Arealer, men man er ogsaa erfaringsmæssigt sikker paa, at ved en Prispolitik som den af os anbefalede vil man kalde paa mindre Arealer.

Med Hensyn til min Samvittighed skal jeg sige, at det er fuldkommen rigtigt, at jeg i Forbindelse med Talen om Sukkerfabrikkernes Udbyttepolitik og Kapitalforhold synes, at vi staar ganske overordentlig stærkt. Det er mærkeligt, at man over for et Aktieselskab, Fabrikker, som bevisligt gennem Aarene — det erkendte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ogsaa — har ført en usædvanlig nobel Pengepolitik og Udbyttepolitik, virkelig nu pludselig med et Snuptag vil svinbinde disse Fabrikker. Jeg er højst forbavset over den Konstellation her i Tinget, som vil gøre dette om et Øjeblik, og over, at det virkelig er muligt at mobilisere 4 Partier imod De danske Sukkerfabrikker og ogsaa Fabrikken i Nykøbing, saaledes at de fratager dem al Frihed. Det vil ganske vist komme til at holde for denne Lovs Vedkommende, men jeg har det Haab og den Tro, at det i alt Fald er en Bestemmelse, som kommer til at forsvinde i kommende Sukkerordninger.

Aksel Larsen: Den højtærede Ministers Udtalelser tilfredsstiller mig ikke. Ministeren har ikke gjort andet end at citere, hvad der staar i Udvalgsbetænkningen om sociale Foranstaltningers Nødvendighed, og blot tilføjet, at han agter at forhandle med Landbrugsministeren og Arbejds- og Socialministeren. Det, jeg har efterlyst, var noget, der kunde give en konkret, haandgribelig Vished for, at der vil ske noget inden Efteraaret. Det har vi ikke faaet, derfor nødsages vi til at opretholde vort Ændringsforslag.

Saa vidt jeg nu opfattede det ærede Medlem Hr. Aidt, beklagede han sig over, at han ikke havde været i Udvalget og derfor ikke havde Informationer. Dansk Samling skal være den sidste til at beklage sig over den Slags, for vi oplever, naar vi omhyggeligt reserverer Udvalgspladser til dette Parti, at